

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-11-22
Besvaras senast
2016-12-07

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2016/17:142 Barnäktenskap

Tiden som barn ska vara fylld med glädje. Den ska vara fri från oro och rädsla. Vare sig man är född i Sverige eller har invandrat hit från ett annat land, ska man som barn alltid ha rätt till en trygg och säker uppväxt.

Tyvärr är det alltför många barn i Sverige som vägras den rättigheten. Det finns många exempel på detta. Ett av de mer chockerande handlar om flickor gifta med vuxna män som de kommer till Sverige i sällskap med för att söka asyl. Flera av dem har placerats i boenden med sina män, trots att barnäktenskap strider mot svensk lagstiftning.

Problemet har uppmärksammats av flera myndigheter, däribland Länsstyrelsen Östergötland, som har regeringens uppdrag att förebygga hedersrelaterat våld och förtryck. Även Migrationsverket har påtalat problemet. Myndigheten släppte i mars i år rapporten *Är du gift? Utredning av handläggning av barn som är gifta när de kommer till Sverige*. I den konstateras att cirka 132 fall med gifta ensamkommande barn har uppmärksammats i Sverige men att det kan röra sig om betydligt fler. Av de identifierade barnen är 129 flickor och 3 pojkar. De flesta av barnen är mellan 15 och 17 år, men det har även förekommit uppgifter om flickor så unga som 13 år.

Kommunernas socialtjänst bär ansvaret för att barn får det stöd de har rätt till. Utgångspunkten för socialtjänstens arbete med barn ska vara att alla barn har samma rätt till stöd och skydd.

Men av vad som konstaterats av bland annat Länsstyrelsen Östergötland saknas det rutiner och tydliga riktlinjer för hur socialtjänsten ska bedöma flickors situation när de lever tillsammans med vuxna män. Erfarenheterna visar att socialtjänsten i dessa ärenden gör helt olika bedömningar. I somliga kommuner separeras flickorna från sina vuxna män medan deras behov utreds. I andra fall har de blivit placerade med sin make utan att en ordentlig skyddsutredning först genomförts. I praktiken innebär det att barnäktenskap accepteras i vissa kommuner i Sverige.

För ett land som Sverige, med höga ambitioner för tillämpningen och skyddet av mänskliga rättigheter, är detta fullständigt oacceptabelt. Barnäktenskap är en form av förtryck som medför stora risker för liv och hälsa. De barn som drabbas hamnar dessutom ofta i ett livslångt beroendeförhållande till den man

de tvingats att gifta sig med.

Med anledning av det som ovan anförs vill jag därför fråga statsrådet Åsa
Regnér:

Vad avser statsrådet att vidta för åtgärder för att förhindra att minderåriga
flickor placeras i samma boenden som vuxna män med vilka de är gifta?

.....

Tina Ghasemi (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors